

Prima atestare documentara a zonei o avem din perioada anilor 1522-1523, când domnitorul Radu de la Afumați da în stăpânire o suprafața importanta lui Neagu cu Frații săi și cu fiii săi" (Documente privind istoria României, Veacul XVI, B. Tara Româneasca, doua atestare apare în anul 1552 când domnitorul Mircea al V-lea Ciobanul îi da stăpânire în zona lui „Tatu! comis și cu fii lui" (Documente privind Istoria României, Veacul XVI, B. Tara Româneasca, volumul III - ed. Academiei R.P.R), în document apărând denumirea de „Biseoca".

În secolele XVI-XVII pe hotarul actual al Bisociei, existau proprietăți boierești, mănăstirești, precum și oameni liberi. Din lipsa de documente, în primele două secole ale existenței sale, nu se cunoaște precis care a fost întinderea Bisociei, dar la sfârșitul sec. al XVIII-lea, în lucrarea generală a lui F.C. Bouer, Bisseika (Bisoca) aparținea județului Buzău, apărând ca un cătun cu mențiunea că era așezare părăsita. De asemenea, în harta de la 1700 a străbunicului lui Constantin Cantacuzino, pe actualul hotar nu apare nici o așezare. Localitatea apare abia în harta austriacă a lui Spicht Olwist din anii 1790-1791, cu denumirea de „Biszonca", iar în harta rusească din 1835, Bisoca apare sub denumirea de „Biseveca" împreună cu două sate alăturate.

Abia în 1864, într-o hartă, cât și în „Dicționarul geografic al României" de George Lahovari din 1898, apar 7 din cele 9 sate ale comunei. Tot în dicționarul lui Lahovari, apare menționată școală ca fiind fondată în 1890, școală de băieți, cu un singur învățator. „Bisoca - munte însemnat, pe hotarul între Buzău și Rm. Sărat; are 973 metri înălțime... Dintr-o coastă a sa : Piatra-Cateiei, este pâraiașul Peceneaga al cărui nume ne amintește de vechii Pecenegi sau Pacinați - popor migrator din familia popoarelor turcice, cari au trecut în migrațiune prin estul și sud-estul Europei... probabil că tribul Pecenegilor-Bisini să fi lăsat numele muntelui Bisoca, când au trecut pe aici în țara Oltului"- G. I. Lahovari